

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף עב.

מנחת העומר שנעשתה באופנים דלהלן, מה דינה?

לרבי	כשנקצרה שלא כמצותה (כגון: ביום)	כשנטמאת בידו בשעת הקרבתה
לר' אלעזר בר"ש	כשרה	אם אפשר באחרת: יביא אחרת ¹ אם אי אפשר באחרת: כשרה
לר' אלעזר בר"ש	פסולה	כשרה

האם קרבן העומר דוחה את השבת?

לתנא דמשנתנו, לר' ישמעאל, לר' אליעזר ² , לרשב"א	קצירת העומר	הבאתו
לרבי, לרבי עקיבא ³	לא דוחה	דוחה
	דוחה	דוחה

מנחות דף עב:

האם מנחת חוטא דישראל או דכהנים נקמצת?

לתנא קמא	של ישראל	של כהנים
לר' שמעון	נקמצת	אינה נקמצת - וכולה כליל
	נקמצת	נקמצת ⁴

¹ דכיון דס"ל לרבי שאפשר לקצור בדיעבד גם ביום [דעומר שנקצר שלא כמצותו - כשר], עדיף שיביא אחרת כדי להתיר שיריים. [ומה שכתב רש"י בד"ה אם יש אחרת, את הטעם שלא יאמרו שמותר להקריב מנחה טמאה אפי' ביחיד (וטומאה הותרה רק בציבור), הוא טעם למה אומרים לו לשתוק. וכמבואר בשטמ"ק אות ט"ו ובצ"ק אות ג'].

² דס"ל שמכשירים שאפשר לעשותן מע"ש דוחים שבת, ולכן אף שכשר לשיטתו בנקצר ביום, וא"כ לכאורה יכול לקצור גם בע"ש, בכו"א דוחה שבת.

³ ומבואר בסוגיא שבקרבנות שכבר נדחה שבת בעבורם, היא נדחית אצלם לגמרי גם גבי מצוות שאפשר לעשות במוצאי שבת, הואיל וחביבה מצוה בשעתה. דהנה הקטר חלבים ואברים אפשר לעשותו במוצ"ש, ובכו"א מותר להקטירם גם בשבת מטעם זה. אמנם להיפך, כגון בקרבן העומר, שאף שקרבן העומר דוחה שבת, מ"מ קצירתו הקודמת להבאתו אינה דוחה מטעם חביבה וכו' - כיון שעדיין לא נדחתה שבת בשביל העומר. [ולכך אליבא דרבי שכשרה קצירה גם ביום, איה"נ לא דוחה שבת, ורק לראב"ש דס"ל שקצירה כשרה דוקא בלילה, ס"ל שדוחה את השבת משום שדריש כר' ישמעאל - יצא קרבן העומר שהוא מצוה].

⁴ והגם שמנחת נדבת כהנים אינה נקמצת וכולה כליל, מ"מ ס"ל לר' שמעון שמנחת חוטא (חובתו) צריך לקיים בה מצות קמיצה והקומץ קרב לעצמו והשיריים קרבים לעצמן.

חוכן ע"י כולל עין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף עב: - המשך

מה הן המנחות הבלולות והחרבות של חיטים ושעורים?

העשויה מחטים	העשויה משעורים	
חמש מנחות נדבה ⁵	מנחת העומר	מנחה בלולה
מנחת חוטא ⁶	מנחת קנאות	מנחה חרבה

⁵ ובין הקריבוהו ישראל או כהנים או נשים או גוים כפי כל השיטות שנתבארו, וכן שאר המנחות שלא נזכרו להלן.

⁶ ברש"י לפנינו כתוב: "מנחת מאפה", והוא טעות סופר, וכבר הגיהו הרבה אחרונים: "מנחת חוטא", ועי' רש"י. ואמרו בגמ', שילפינן לה מ"וזאת תורת המנחה" - לומר ששייריה נאכלים. ולכן מיותר הפסוק: "כל מנחה בלולה בשמן וחרבה", ללמד באם אינו ענין על מנחת שעורים בין בלולה ובין חרבה. וכתבו בתוד"ה אם, דהגם דקרא ד"וזאת תורת המנחה" מדבר במנחה בלולה בשמן ולא בחרבה, בכו"א מרבים למנחת חוטא משם. ועי' צ"ק.